

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 15 грудня 1939 р.

Субота, 18 липня 1981 року • № 86 (2970).

Ціна
2 коп.

ЖНИВА:
ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

ДУЕТ

ДРУЖНІ

З «ДРУЖБИ»

П'ять комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів працюють на косовині хлібів у колгоспі «Дружба» Олександрівського району. Два з них очолюють брати Іван та Петро Малахови. Третій екіпаж очолює сестра Іваніда. Четвертий екіпаж очолює брат Іван. П'ятий екіпаж очолює брат Петро. Сьогодні з призначенням комсомольців починається епізод кращих молодих хліборобів району.

В. БРАЙКО.
Олександрівський район.

УСПІХ

ДРУГА

ЗІРКА

Молоді хлібороби колгоспу імені Горького Долинського району Володимир Литвин і Микола Гуцало дали слово віджигувати оперативно, в оптимальні строки. І сьогодні комсомольсько-молодіжний комбайновий екіпаж диктує темп хлібозбирання у районі — на його агрегаті майорить прапорець правопланового нинішніх жнив. Днями на «Ниві» молодих горьківчан з'явилась друга зірка — хлопці переступили двохтисячний рубіж намолоту зерна.

Нелегко було їм вириватися вперед, обхити досвідчених суперників по змаганню. Володимир Литвин, правда, уже не перший рік живуче, досвід має, а от помічник Микола Гуцало цього року літо пам'ятати не може, мабуть, довго — бо ж уперше сіз за штурвал комбайна. Наполегливість, комсомольське завзяття допомагають молодим хліборобам бути в авангарді змагання жнивників району.

С. ПОПКО.
Долинський район.

За приз імені космонавта Л. І. Попова

НА ЖНИВАХ — КОСМІЧНИХ ВИСОТ

Відкритий лист від переможців минулорічних жнив молодим жнивникам області

Все починається з хліба. З окраїни на столі починається наш життєвий доріг, з пшеничного колоска починається наш шлях у професію хлібороба, із зелені стеблинки озимини починається наш надії на весь грядущий рік.

А хліб починається з людини, з праці, сумління. Ця найпочесніша місія — вирощувати його, передається від покоління до покоління. Передається не просто досвід, майстерність, талант, якщо хочете. Успадковується величезної сили почуття відповідальності перед землею і людьми.

Взяли на себе що відповідалість і ми, покоління ери орбітальних станцій, великих наукових відкриттів. І покоління ери трудових рекордів. Тож, вступаючи в боротьбу за урожай, шукуючись у жнивній колбні, даємо собі клятву досягти в хліборобській професії космічних висот. Розуміємо: чим більший коровай на столі, тим більше перемог у космосі.

Минулорічні жнива для молодих хліборобів Кіровоградщини були позначені

космічними темпами, а змагання на них — особливим змістом. І це закономірно, бо ми виборювали приз імені нашого земляка Леоніда Івановича Попова, який у той час боровся разом з Валерієм Вікторовичем Рюміним простори Всесвіту і здійснювали найтравальніший в історії космонавтичний політ, повернувшись на хліборобську землю з перемогою.

І нині, вступаючи в боротьбу за врожай першого року одинадцяті п'ятиріччя, ми, молоді хлібороби Новоукраїнського району, на правах перших володарів почесного призу, звертаємося до юнаків і дівчат області із закликом по-новому розкрити свої сили і енергію в боротьбі за урожай і за честь імені космонавта СРСР, двічі Героя Радянського Союзу Л. І. Попова!

Нас, відповідальних за долю хліба, на Кіровоградщині багато. По-космічному несуть жнивну вахту, як відомо, 48 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 212 жаткових, 527 комбайнових екіпажів, 1687 мо-

лодих водіїв автомашин, 975 молодих трактористів. Це ж ціла хліборобська армія, що веде наступ на полі площі 134 077 гектарів!

Боротьба за приз імені Л. І. Попова, встановлений обкомом ЛКСМ України, не обіцяє бути легкою. Вкотре вже погода ставить хліборобів у несприятливі умови. Але чи буває легкою дорога до великого хліба? Перед нами ж — приклад Андрія Трюхан з Петрівського району, Миколи Савранського з Добровеличківського району, приклад багатьох тих, хто йде на рекорд з справді космічною впертістю у власних силах.

Але не тільки окремими рекордами досягається перемога. Минулого року наша районна комсомольська організація працювала

Переможці минулорічного змагання молодих хліборобів Кіровоградщини за приз імені Л. І. Попова: жаткар колгоспу імені Калініна Петро ГНЕННИЙ, зодій АТП № 10041 Анатолій ДІДЕНКО, комбайнери — Володимир ПЕТРОВ з колгоспу імені Шевченка, Василь ТКАЛИЧ з колгоспу імені Карла Маркса, Віктор ЯЩЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району.

...А ось і вона — вулиця Дружби. Власне, таких багато у Петровому. У віці кидаються хіба що каштани, висаджені обіч полів; на скрапо-зеленому повітряно вони шаленіють. Та ще рух — інтенсивний, нестримний... Через кожні дві-три хвилини з'являється на вулиці Дружби черговий автомобіль, вщерть заповнений зерном. А відразу за рогом — елеватор...

Жнива у розпалі. Золотим потоком ллється хліб у засіки Батьківщини.

...Внезпно веде свій ГАЗ-53 шофер радгоспу «П'ятихатський» Олександр Шурак. Третій рейс виконує вже сьогодні. Наступний, четвертий, буде надплановим. Олександр ще встигне його зробити. Будуть надпланові точні і на рахунок колег Анатолія Міщина та Юрія Коди. Іхня робота також залежить від темпів, узятих збирально-транспортним загonom радгоспу. А колектив жнивників працює злагоджено. Та й лідери показують зразки самовідданої праці — он Андрій

Трюхан, передовий комбайнер, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, сам намолотив уже близько 3000 центнерів зерна.

РЕПОРТАЖ

ПРИЙМАЙ, БАТЬКІВЩИНУ, ВРОЖАЙ!

З ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ

В лабораторії хлібоприймального пункту Олександра Шурака зустріли привітно. Комсомолки Людмила Краснюк, візиру-чимдуж назад, у поле. А для працівників елеватора тільки починається справжня робота.

А грузовики все прибувають і прибувають. З колгоспів «Дружба», імені Леніна, «Перше травня», радгоспів «Маріампільський», «Петрівський». На

Вагове господарство елеватора — теж важлива ланка ділянки. Точність, висока оперативність! Без цього навряд чи можна відпускати за годину по кілька десятків ав-

сьогодні ці господарства продали державі найбільше зерна пшениці.

Великий обсяг робіт належить виконати дружині колективу елеватора — до кінця жнив сюди має надійти 41 628 тонн зерна. А нині вже є більше тисячі тонн.

Плани у час справді напружені, — говорять директор елеватора Михайло Дмитроєв Липський. — Та це тільки радує: значить, хороший врожай цього року. І ми постійно пам'ятаємо, що відповідальні за найдорожче — хліб, вирощений і зібраний невтомними трудовими ланками. Тож добросовісно працюють усі. Успішно трудяться на всіх ділянках і молодь елеватора. Візир для комсомольців — Людмила Краснюк, Людмила Клешко...

А на вулиці Дружби гуркочуть мотори і вдень, і вночі. Цілодобово кипить робота і на елеваторі.

В засіки Батьківщини йде добірний урожай першого року одинадцяті п'ятиріччя.

М. ЧЕРНЕНКО.
Петрівський район.

ТИ—ХЛІБОРОБ

Життя твого кожна днина
Лишає добрі сліди,
Бо ти на землі —
Людина.
Цим суціль ти був завжди.
У кожному жесті й слові,
В добрі чи в біді

Ти вірний одній любові,
І віри вірний одній.
Тобі — височині орлина
Над полем у пшеницях,
Де сонячна світла днина
І гоним — нема кінця!

Вінчають працю
Хліб і пісня в домі,
І піт солоний
На чолі засмаглим,
Коли горять у спеку
Губи спрагли,

А у руках — така щаслива
втісма!

Пішло зерно!
І золота ріка,
Стікаючи із бункера
в машини,
Вінчає хліборобський труд
людини.

В нім — радість
розливається дзвінка.
Вросли ми в землю цю
серцями — вглиб,
І бережемо її,
Немов зінціо ока,
...Дзвенять жнива.
І сонячним потоком
Тече на щастя людям
Щедрий хліб.

Костянтин ЛЕСЬЄВ.
с. Солгутове
Гайворонського району.

ПРИКЛАД

ПЕРШИЙ

СІНАЖ

Соціалістичні зобов'язання комбайнера колгоспу імені Карла Маркса Олександрівського району, секретаря комітету комсомолу Віктора Озерного і його помічника Володимира Туріна — чималий: хлопці дали слово обмолотити зернові на 300 гектарах і намолотити 7500 центнерів пшениці. Сьогодні молоді хлібороби — лідери трудого суперництва трьох комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів господарства. На їхньому рахунку — 25500 центнерів намолотеного зерна.

А. ПОДОЛЯК.
Олександрівський район.

ОПЕРАЦІЯ

«ЗЕРНЯТКО»

ПОРУЧ З

ДОРΟΣЛИМИ

трудяться на збиранні врожаю-81 учні Ганнівської восьмирічки, що в Новоархангельському районі.

Іх часто можна побачити в полі, на току, хлібоприймальному пункті місцевого колгоспу «Шлях до комунізму». Сашко Зубар, учень п'ятого класу, разом зі своєю матір'ю добра попрацював на косовині гораху. Сім'їному дуетові допомагав товариш Сашка Юрко Лавринович.

При валкуванні цієї культури на допомогу старшим прийшли Володя Коваленко, Вадим Колісниченко, Сашко Титаренко...

Тепер у юних помічників новий об'єкт роботи — колгоспний тік, де вони працюють на очищенні зерна.

Л. П'ЯНИЧУК.

НАСТРІЙ

500

КІЛОМЕТРІВ

Такий шлях пройдуть учасники агітпоїзда № 5.

У ці дні у Маловисізьському районі працює агітаційний поїзд № 5 обласпоживспілки. В його складі — лектор і художник, фотограф і медпрацівник, культармієць Кіровоградського міського Паладу культури імені Компанієвця, кооператори.

Маршрут агітпоїзда — це 500 кілометрів польових доріг. Це зустрічі на фермах, токах, пельових станах; це зустрічі з трударями, концерти, виступи. Тепло приймає вже учасників агітпоїзда хлібороби радгоспу «Кіровоградський» і колгоспу «Победа». Агітпоїзд прокладає свій шлях полями району.

В. ПАСІКА,
керівник агітпоїзда.

ТЕМП високий. Темп, а якщо органічно поєднувати його зі стрімкістю просування вперед, і висока якість роботи. Той сплав, який і робить економіку справді економічною. Завданні складні, але ж які відчутні! Адже за кожну цифру одиннадцятої п'ятирічки ми бачимо складові ще більшої могутності. Батьківщини, кращого добробуту народу. І яка це честь мати право з гордістю казати, що, як писав поет, — це праця моя оживається в праці моєї республіки!

Вже на старті п'ятирічки ми з чим пишатися. Серйозну заяву на успішний марш по її шляхах зробили трудящі нашої області в першому півріччі 1981-го. Кажуть, що цифри бувають красномовніші від будь-яких слів. Що ж, наведемо кілька з них.

Понад п'ять виготовлено і реалізовано продукції на 50 мільйонів 546 тисяч карбованців.

Додатково виготовлено: близько десяти тисяч тонн мінеральних добрив, 29 ковальсько-пресових машин, 16 підйомних кранів, тисячі тонн пилки і пилюки матеріалів, багато товарів народного споживання.

Весь приріст промислової продукції одержано за рахунок зростання продуктивності праці.

досвідчених ветеранів і новачків? Тому-то комсомольці заводу й організували змагання «на рівних». А відтак і де розвернулися, проявили свої здібності, утвердили себе. Робота кожного, його успіхи чи невдачі. Щомісяця віддається належне переможцям серед молодих. Недарма кажуть, що працювати на «Будгидравліці» і престижно, і цікаво. Не випадково і пишуть тут найнижча не тільки в області, а й в галузі. Що й говорити, є чому похвалитися у комсомолі цього підприємства.

ІНІЦІАТИВА, творчим пошуком молодих величезною мірою зобов'язане своїм становленням і одеським виробничим об'єднанням «Зента». В рекордно короткі строки воно зробило крок від напівустарілих майстерень до великого, одного з провідних в області підприємств. І тут вчорашні новачки сьогодні як побачили на найбільш відповідальних виробничих операціях, на перших роботах. Як, наприклад, на посту заступника директора Олександра Чистякова. На посаді начальника цеху — Лідію Ковальову. Захоплено, з пер-

вопродуктів, де досі велика кількість людей зайнята ручною працею, наприклад, там, де вже давно час впровадити безтарний метод перевезення борони. Багато ще непродуктивної праці на заводах «Кіпан», «Одеспонграфмаш», Балтському ливарно-механічному заводі, Ізмаїльській фабриці господарських виробів. Велика питома вага ручної праці на заводах «Легмаш», лакофарбовому, шкіряношвейному. Рити п'ятирічки це не тільки високі темпи. Це й найважливіша передумова високої якості. В поєднанні, в штурмівській доброті речі не створює. Тому-то так гостро стоїть питання про вдосконалення техніки, технології, про автоматизацію, комплексну механізацію, про чітку діяльність кожного виробничого підрозділу.

Ми повинні пам'ятати вказівку Л. І. Брежнєва про те, що сьогодні наймонірно зростають збитки від кожного порушення, кожного зриву

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

ШКОЛА МАТЕРІ

Антоніна Тимофіївна Мацебора — передова доярка, ветеран колгоспного виробництва у Листопадському. А ще — глаза дитини. Дочки її — Людмила та Галина — теж працюють на фермі, як і мати, доглядають корів.

Нинішнього року Галина навряд чи сгодилася сягнути високих надій, бо всі 16 корів її групи — первістки. Але приклад комсомолки показав, що при хорошому догляді, раціональній годівлі, дотриманні технології роздоювання і від первісток можна мати велике молоко. Тож саме завдяки передовим методам роботи Галина наділа за півроку від кожної корови по 1661 кілограму молока. Це — один з кращих показників у господарстві.

Галина Мацебора переглянула свої соціалістичні зобов'язання і дала слово надіти 2500 кілограмів молока від корови не протягом року, а до річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

О. СІСАРЕНКО, секретар комітету колгоспу «Комуніст», Новомиргородський район.

НА СТО СІМДЕСЯТ ПРОЦЕНТІВ

Колективне змагання доярок колгоспу «Мир» очолює комсомольсько-молодіжна ферма імені

На знімку: комсомолка Ніна КОРНИЧУК — переможниця піврічного соціалістичного змагання майстрів машинного доїння молочнотоварної ферми № 1 колгоспу імені Леніна Новоградівського району.

Фото В. ГРИБА.

60-річчя ВЛКСМ. За шість місяців року молоді трудівниці наділи від корови по 1522 кілограми молока. Це — майже на 300 кілограмів більше, ніж передбачалося соціалістичними зобов'язаннями.

Успішно працює і Наталя Рогожкіна — передова доярка ферми. В тому, що нинішнього року дівчина подолає чотиритисячний рубіж, уже ніхто не сумнівається: її показник за півроку — 2901 кілограм молока від корови. Комсомолка щомісяця виконує план по валовому надою на 170 процентів.

О. УСАТЮК, Гайворонський район.

ПІДБИТО ПІДСУМКИ

піврічного змагання молодих доярок Ульяновського району.

Переможцем його вийшла відома чотиритисячниця Світлана Сторожа з колгоспу імені Карла Маркса, котра наділа від корови по 2037 кілограмів молока. Всюго на два кілограми відстала від неї доярка Ульяновського відділка буряководства, депутат Верховної Ради УРСР Людмила Вальчук.

М. ПОЛІЩУК, Ульяновський район.

ТЕМП ДИКТУЄ П'ЯТИРІЧКА

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

КИРОВОГРАД — ОДЕСА: ЗМАГАЄМОСЯ

НАШІ ДРУЗИ ПО ЗМАГАННЮ ПІДБИЛИ ПІДСУМКИ РОБОТИ ЗА ПЕРШІ ПІВРОКУ ОДИНАДЦЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ. ПРО УЧАСТЬ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ОДЕСЬКОГО У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ ІДІТЬСЯ В ЕКОНОМІЧНОМУ ОГЛЯДІ, ПІДГОТОВЛЕНОМУ ЖУРНАЛІСТАМИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ГАЗЕТИ «КОМСОМЛЬСЬКА ІСКРА».

ОСОБЛИВО вагомі успіхи у тих, хто здобуває перемогу не рівнями, не падаючими і нічим не виправданними штурмами, а вмінням йти в ногу з життям, нові завдання вирішувати новими методами.

Народна мудрість каже: дорогу подолає той, хто йде. Пригадайте — з яким напруженням іноді, та й зараз іде творчий пошук нових, сучасних методів виробництва, систем управління господарським механізмом на одеській «Будгидравліці». Як крок за кроком удосконалюються і техніка, і технологія, і сам стиль роботи. Зокрема, з молодими кадрами. Щоб хлопці, дівчата, які прийшли на завод, знайшли справу до душі, вивадило оволодіти секретами майстерності. Щоб змагання зацікавило до життя. Щоб повною була радість трудових перемог. Адже нинішні аси одеського заводу — це вчорашні підлітки. Це їх і тих, хто порівняно недавно переступив поріг проходної, заслуга в тому, що тільки за роки десятиї п'ятирічки завод майже у два рази збільшив випуск найсучаснішої техніки. І ще приблизно в півтора рази збільшить її за роки одиннадцятої.

Пройдіть по цехах. Подивіться із спосарем-інструментальником Ігорем Дудіним чи спосарем-інструментальником Володимиром Гусевим, зі спосарем-складальником Ігорем Борісовим чи фрезерувальником Олексієм Меховим, з десятками інших клонів. На заводі, як то кажуть, без року тиждень, а вже всі зрілі майстри. Секрет простий. Увага до молодих, турбота про них, продумана система навчання. Живе змагання за професіями і, якщо можна так сказати, за віковим цензом. Чи багато можна чекати від трудового суспільства, якщо тільки жінками оцінювати роботу і

спективно працюють тут молоді. І не випадково, тільки за два роки з підсільної школи прийшли до цехів «Зента» понад сто випускників. Цікаво працювати, коли знаєш, що твоє виробництво своєю добротністю здобула широкі відомості в країні і за рубежом.

У цьому — в дальшому підвищенні ефективності виробництва — головні передумови успіху наших правофлангових. І того, що вже на старті одиннадцятої п'ятирічки в передозі виходить дедалі більша кількість підприємств.

З особливою зацікавленістю, природно, ми стежимо за ударними комсомольськими будовами, за підприємствами, над якими взяла шефство наша комсомолія. Ми вже писали про те, які складні завдання стоять перед флагманом вітчизняного плугобудування — ордена Трудового Червоного Прапора заводом імені Жовтневої революції, про те, яке широкі поле відкривається там для творчої енергії, ініціативи молодих. За минулі тижні це десятки юнаків і дівчат за покликом серця ввійшли в сім'ю жовтнівців.

ХОЧ у цілому промисловість області добре завершила перше півріччя, нерозв'язаних завдань і просто боргів ще більш ніж достатньо. 15 виробничих підрозділів не справилися навіть з плановими завданнями по виготовленню і реалізації продукції. Не одеське виробниче об'єднання «Одесалізобетон», комбінат «Сільбуд», автокласифікаційний завод, Білгород-Дністровський завод порпелетних бегеїв, одеські заводи монтажно-заготівельний і верстатобудівний.

Великі ще борги і по випуску ряду найважливіших виробів. За півріччя недодало більш ніж півтори тисячі відцентрових насосів, 265 автомобільних напірничей, тисячі кубічних метрів клеєної фанери, 30 тисяч пар шкільного взуття, багато шерстяних тканин.

Тривожно і те, що на 14 заводах і фабриках продуктивність праці навіть нижча від запланованої. Важко чекати високої ефективності і на Одеському комбінаті хлі-

творової, планової й технологічної дисципліни. Хіба можна порівняти, говорив Леонід Ізач, втрати від поганішої роботи землекопа, який був озброєний лопатою й візком, і втрати від простого крокуючого екскаватора? Переші у роботі одного цеху може обернутися багатотисячними втратами для заводу, а в кішечному рахунку, і позначитися на цілій галузі.

Підводити будівельників виробничі об'єднання «Одесалізобетон». Систематично зриваються графіки поставок, на об'єкти завозяться не те, що потрібно сьогодні, зараз. До того ж, продукція об'єднання часом дуже низької якості. А у будівельників свої плани, свої соціалістичні зобов'язання. Вносять свою частку у дезорганізацію виробництва і промбазис домобудівного комбінату. В гарячий час на пусковому об'єкті в селічці Котовського передова бригада монтажників Володимира Ткаченка мусила на місці виправляти помилки бракоробів, витрачати на це безліч часу. А скільки бід і тут, і на інших підстаючих підприємствах можна було б уникнути, якби більше боївності, наполегливості, ініціативи виявляли там комсомолія в боротьбі з косістю та рутиністю! Якби оперативніше й сміливіше вневтілювали всі хити «проектористів»!

У РОКИ першого півріччя вчать багато чому. І тому, як треба працювати в сучасних умовах. І тому, як не треба. Природно, у кожного підприємства свої особливості, свої складності. Тим більше необхідно на місцях докладно розібратися в тому, що завчасе успішніше піднімається игору по сходинах п'ятирічки. Така принципова розмова, такий пошук потрібні скрізь. На кожному підприємстві, на кожній ділянці. Щоб добитися успіху, треба чітко визначити шляхи досягнення мети. І йти з тією енергією, з тим творчим горінням, якими і славиться наша ленінська комсомолія, вся наша молодь.

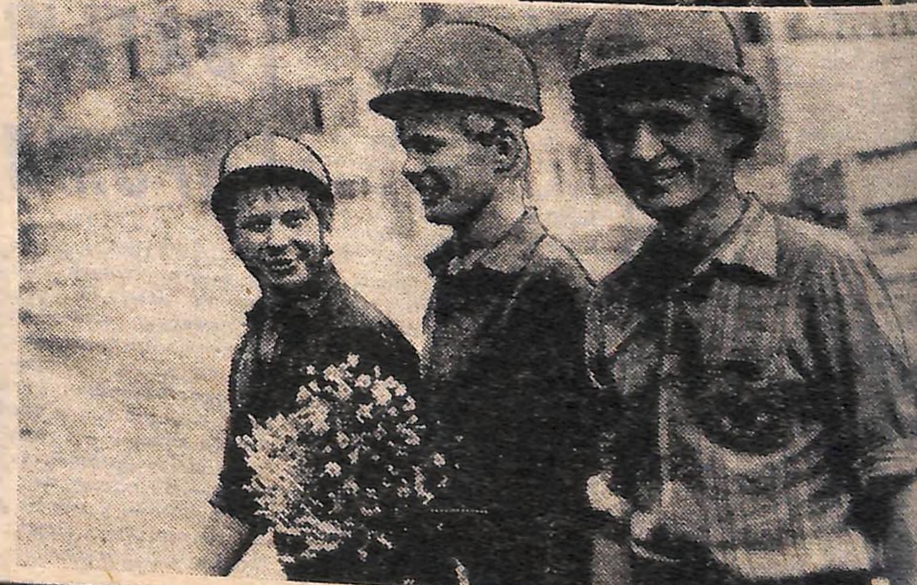
ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕТАЛУРГА

Всім комсомольсько-молодіжних колективів працюють на Кіровоградському чавуноливарному заводі. Два із них, дві бригади Валентин Шанцов і Юрій Корольов, дали слово виконати одиннадцяту п'ятирічку до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

У бригаді Юрія Корольова — дев'ять чоловік. Вони — футеровщики. Облицювають зогнетриково цеглою вагранки, міксери (емкості для металу). Місячні завдання цієї КМК виконує на 130—140 процентів. За підсумками соціалістичного змагання другого кварталу, молоді металурги (групкомсоргом у них Іван Дябин) зайняли перше місце серед комсомольсько-молодіжних колективів заводу. На другому місці бригада слюсарів механоскладальних робіт Валентина Шанцова, яка працює в цеху нестандартного устаткування.

На знімках: внизу — члени комсомольсько-молодіжної бригади цеху нестандартного устаткування; вгорі — правофлангові соціалістичного змагання, молоді футеровщики, колектив яких очолює Ю. Корольов.

Фото В. ГРИБА.

ЛІТО
В ПІОНЕРСЬКОМУ
ГАЛТУЦІ

«ПОДАРУЙ КНИГУ»

— так називається операція, котру провели піонери і комсомольці шкіл Олександрії в дні свого літнього відпочинку.

Ідея зібрати бібліотечку і подарувати її вихованцям Олександрійської школи-інтернату народилася в юних олександрійців ще під час навчального року — навесні. Тоді й розпочалася операція «Подаруй книгу». А сьогодні у незвичайній бібліотеці — більше двох тисяч книг, які нещодавно зайняли свої місця на полицях бібліотеки школи-інтернату.

Особливо добре попрацювали у ході операції учні міських десятирічок №№ 2, 15, 17.

Т. БОРИСОВА.

БАГАТТЯ ДРУЖБИ

вдилює в піонерському таборі «Чайка», що в Галлецькому районі.

Для юних мешканців табору воно стало справжнім святом, яке називалося ось так: «Розкажи мені про себе». Кожен піонер розповідав тут про себе, свою школу, село чи місто, звідки приїхав, про свої інтереси і захоплення. А потім розмова переходила до обговорення певних тем: спорт, туризм, радіо, музика, література, прочитані книги...

Дониза засиділися дітвора біля вогнища дружби. Адже як цікаво обмінятися знаннями, з ким ти нещодавно познайомився і живеш у таборі, кого зустрів собі в друзі...

А. ВАСИЛЬЧУК.

ЛІТО ТРУДОВЕ

ДІЛО ЗІ СЛОВОМ НЕ РОЗХОДИТЬСЯ

У наживній народногосподарській кампанії — загальної боротьби за громадського товариства — беруть активну участь школярі Онуфріївського району. Кілька днів тому вони почали збирати соєнові гілки. Такі, дещо повний вид корків у вигляді хвойного борозна додається для годівлі свиней, птиці як цінна вітамінна добавка.

На загальношкольній учнівській збірці, що передувала походу прямих районів, вийшло за 2-3 тижні заготовити 200 тонн так званих хвойних «соло». Позавчора вже пройшов перший трудовий десант, у якому взяли участь 140 піонерів і комсомольців району. Це учні п'яти шкіл придніпровської зони — Дерізької, Успенської, Млинківської, Кучевської і Зибанської десятирічок.

К. ДАНОВ,
перший секретар
Онуфріївського районного комсомолу.

Агітаційний телеекран

Нещодавно в області розпочався огляд-конкурс агітбригад. Його проводить обласне управління культури та Кіровоградський теледіокомітет. Доїчі на тиждень, по середніх і п'ятиріччях, трудових і області мають можливість оцінити майстерність самодіяльних артистів. Ну а культурній агітації пропонують глядачів свої нові програми, присвячені трудовим селу, їхнім турботам у виконанні завдань першого року одиннадцятого п'ятиріччя.

Своє майстерство продемонстрували й вже художньо-агітаційні бригади Новгородківського, Вінницького та Олександрійського районів. Попереду — нові зустрічі з культурними.

Фото
Ф. ГОНЧАР.

На календарі — липень. А в навчальних закладах Кіровограда й області, як і всієї країни, відзначається подих серця — щасливого і тривожного часу складання вступних екзаменів. Відчутний цей подих і в Кіровоградському педагогічному інституті ім'я О. С. Пушкіна. Тут на початку потужність працює

...І п'ятиріччя в екзаменаційному листі

АБІТУРІЄНТ-81

приймальна комісія, проводяться індивідуальні бесіди з абітурієнтами, йдуть заняття на підготовчих курсах...

Вистає гурбт і в членів комсомольського штабу «Абітурієнт-81». Про нього і розповідає нашому кореспонденту секретар комітету комсомолу вузу Леонід КУЦЕНКО:

— У тому, щоб студентські квитки отримали саме ті хлопці і дівчата, які по-справжньому мріють про педагогічну освіту і серйозно зацікавлені обраною спеціальністю, цілий рік турбуються і ректорат, і деканати факультетів, і, звичайно ж, комітет комсомолу. З цього і ви-

пливає основне завдання «Абітурієнт-81», або, як ми ще кажемо, громадської приймальної комісії: відібрати саме ту молоддь, для якої чотири-п'ятиріччя навчання в інституті стане не випадковим часом, а послужить першим, основним кроком до здійснення мети. Членам штабу до-

диться консультувати і заспокоювати, радити і вітати, давати найрізноманітніші довідки... Одним словом, робити у штабі вистає. Прикро, скажімо, коли трапляються такі абітурієнти, які заяву про вступ на філологічний факультет пишуть з... помилками...

— Леоніде, ти вже сказав, що робота з абітурієнтами, нинішніми і майбутніми, не припиняється протягом усього навчального року. У чому, очевидно, вона допомагає і комітету комсомолу?

— На фізико-математичному, філологічному, факультетах і факультеті інженерних мов постійно діють

заочні школи «Факультет майбутнього вчителя». Іхні слухачі — це старшокласники десятирічок області, які виявили бажання здобувати певну спеціальність у нашому інституті. Активно працюють у такій школі на фізико-математичному факультеті третьокласниці Ірина Рухляда, Надія Аношко... Добре і те, що громадська приймальна комісія допомагає комітетові комсомолу виявити колишніх шкільних та вишніх комсомольських активістів — з тим, щоб залучити їх до активної громадської життя вузу.

— Все сказане цюно — про роботу штабу «Абітурієнт-81» у так званий підготовчий період. Але почнуться екзамени, і, звичайно ж, всім бажаним не пощастило витягнути той щасливий білет, який дасть право стати студентом...

— І тоді наша громадська приймальна комісія перевориться в центр по трудовому навчанню. Тут хлопцям і дівчатам допоможе знайти роботу в межах міста й області, надасть комсомольські путівки на підприємства і будови. Але все це буде потім, після іспитів. А поки що на порядку денному — підготовка, хвилювання, повторення і г. д. Тож хоч побачити всім дорзачим успіхів і п'ятиріччя в екзаменаційному листі. Хоч побачити всім успіхів і п'ятиріччя в екзаменаційному листі.

КАЗКА ЗАМІСТЬ ПІЛЮЛЬ

МОЗОК людини потребує захисту подібно до того, як цього вимагає назолишне середовище. Так вважає відомий учений і лікар-невролог член-кореспондент Академії медичних наук СРСР Левон Оганесович Бадалян.

«Інформаційне забруднення» середовища є не меншою загрозою для здоров'я людини, ніж отруєння біосфери промисловими відходами, — стверджує вчений. — Це один із випадків, коли НТР особливо очевидно демонструє свій зворотний бік. На людину лавиною йде постійно зростаючий потік різноманітних зведень, найчастіше таких, які не знають попередньої систематизації. Для нервової системи це може мати надто згубні наслідки.

Йдеться не про загрозливі хвороби у звичайному, загальноприйнятному розумінні цього слова — проти них медицина вже має арсенал засобів. Залишається практично здоровим, нервова система може зазнавати найтонших, ледве помітних зрушень, які в сукупності здатні негативно вплинути на розвиток особистості. Першими жертвами цієї небезпеки, попереджує вчений, стають діти. Бадалян — президент Міжнародної асоціації дитячих лікарів-невропатологів соціалістичних країн, він очолює у 2-му Московському медичному інституті кафедру дитячої неврології. Багато років Левон Оганесович присвятив вивченню особливостей дитячого мозку і впливу на його розвиток факторів зовнішнього середовища.

Мозок займає порівняно малий об'єм в нашому організмі, але всім своїм «я» людина цілком зобов'язана функціонуванню цього дивовижного органу. Вища нервова діяльність, психічні процеси здійснюються за рахунок найскладніших і багатьох де-

що відбуваються у цьому згустковому речовині. Всередині пульсуючої сірої речовини, яка важить близько півтора кілограма, знаходиться практично все, що утворює людську особистість: здатність мислити, будувати плани, любити, ненавидіти, коротше кажучи, нашу свідомість.

Формування свідомості в чому невідоміх явищ,

діти, маючи феноменально слабкі в логічному міркуванні, їх затруднюють нескладні, але нестандартні завдання.

Результати останніх робіт радянських неврологів, зайнятих вивченням ролі кожної пікули головного мозку, доводять, що серйозного удару становлення особистості завдає надмірне захоплення телебаченням.

- ◆ ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ У НАШОМУ МОЗКУ?
- ◆ ГОДИННИК РОЗЛАГОДУЄТЬСЯ.
- ◆ ЛЕДАР ЧИ ЖЕРТВА ТЕЛЕЕКРАНА?
- ◆ ЗВІДКИ РОДОМ ЕМОЦІОНА ГЛУХОТА.
- ◆ «ЛОКОМОТИВ ЗНАНЬ» І ВЕЗЕ, І ТРАВМУЄ.
- ◆ БАДАЛЯН: «Я ПРОТИ КАЛЬКУЛЯТОРІВ У ШКІЛЬНИХ РАЦІЯХ».
- ◆ КАЗКА ФОРМУЄ ОСОБИСТІСТЬ.

починається в людині фактично зразу з моменту народження. Але розвиток мозку, всієї червоної системи згідно з ідеєю, висунутою і успішно розробленою радянськими дослідниками, відбувається гетерохронно, тобто різночасово.

Інакше кажучи, існує спеціальна програма, за якою кожний функція мозку має строго визначений час початку та завершення розвитку. Найтонший же механізм цього своєрідного біологічного годинника, вважає Бадалян, розлагоджується під впливом інформаційних перевантажень. Годинник то забігає наперед, то відстає, і, як наслідок цього, — одні функції — в порушенні розладу — гальмуються, а інші починають розвиватися раніше визначеного строку. Ось чому інколи пам'ять, водночас,

Одержані Бадаляном та його співробітниками факти примушують інакше дивитися на сакраментальну постань «останнього учня» в класі. Ярлики «ледар» та «недбайливий» у більшості випадків можна знати, вважає вчений, замінюючи їх медичним діагнозом. Як засвідчили дослідження, ці здорові, взагалі-то, за всіма показниками діти, розлагоджують задачі тому, що не «встигли» у своєму розвитку ті мозкові центри, які відповідальні за мову, письмо або читання. Виявилось, що граматичні помилки самі по собі можуть бути діагнозом: у звичайних ледарів вони часто зосім інші, ніж у тих дітей, чиї мозкові функції загальмувалися. Ці так звані мінімальні мозкові дисфункції з віком часом самі по собі можуть компенсуватися, набувати норми. Чи не цим і пояснюється деяке «па-

дагічне диво», коли раніше відстаючий учень раптом стає стараним школярем?

Особливості дитячого мозку повинні знати і брати до уваги не тільки медики, а й педагоги, і батьки, вважає Бадалян. Тільки їх спільними зусиллями здатні вчасно і швидко ліквідувати «неспридатність» у біологічному годиннику. Вчений написав за-

час як, судячи з усього, збільшення обсягу знань безмежне. Підраховано, що у кожній конкретній сфері обсяг знань подвоюється в середньому кожні сім років. Сприбавляючи деяких педагогів вмістити цей «локомотив знань», що мчить на повну силу, у шкільні програми неможливо, а головне, з такою швидкістю не вистачить часу, далеко не безшкідливо. Особливо тривожно він вважає тенденцію подовжувати строки навчання: знижуючи вік вступу до вузів для вступаючих у школу, що знизилася у багатьох країнах. Ця обставина породжує чимало нових проблем для педагогів.

— Дітей починають серйозно навчати мало не з пелюшок, — застерігає каже Бадалян. — Освіта в буквальному розумінні слова «спідає у дитинство». І діти, справді, стають, не беручи сказати розумнішими, але, безумовно, більш освіченими. Успіхи педагогіки тут очевидні. Але варто замислитися, якою ціною дозидється за це платити? У формуванні особистості однаково важливі інтелектуальні та емоційні сторони, запропонованих професором Бадаляном як профілактичний засіб проти негативного впливу інформаційних перевантажень на мозок дитини, має не зовсім звичайний вигляд. «Читайте дітям якомога більше казок!» — дає він лікарську пораду. Чарівний казковий світ, з його образністю, поглядами про красу і благородство, власними моральними цінностями, дає добро завжди торжествує над злом, допомагає особі.

— Я проти калькуляторів у ранці школяра. — рішуче каже професор Бадалян. — Математичні розрахунки — необхідне тренування для мозку. І ще вірші, — додає він, — читання і запам'ятовування гарних віршів.

І. УСЕЙНОВА.

КОТИЛОСЯ «П'ЯТЕ КОЛЕСО»...

Ох, це літо! Це чудове літо. Це трудове літо. Це пляжне літо...

У далеко не повному складі зібралися стельмахи «П'ятого колеса» на своє чергове засідання. Однак галасу наробили ще більше, ніж звичайно. Бо хоч зібралися їх мало, та кожен намагався сказати багато. А тут ще й П. Свистун притяг з дому магнітофона і просто в адміністративному залі прослуховував записи з власної фонотеки. В. Бовтиш ніяк не міг заспокоїтися після першої зустрічі з нашим Феноменом, який повторив його улюблений вислів. Сам Феномен, ні на кого не звертаючи уваги, вголос читав свої феноменальні історії. Аж жінки надрали від сміху, читаючи власні твори, Ю. Рибников та А. Куманський. І лише одна справді серйозна людина була в залі — А. Курганський, початуючи поет-гуморист...

«ПЕГАС «ПК»

НА ПОВНОМУ
СЕРІОЗІ

— Гумор — справа серйозна, — твердо переконаний Анатолій Курганський, майстер цеху № 14 Кіровоградського заводу радіовиробів.

Познайомившись з веселим ужином Анатолія, до такої ж думки прийшли і члени міської літературної студії «Сівач». На повному серйозі вони відзначили все краще в доробку молодого гумориста і, звичайно ж, вказали на промахи. Але загалом дійшли висновку оптимістичного — хай пише й надалі. Серйозний сміх — чудовий лікувальний засіб.

В. Б.

Анатолій КУРГАНСЬКИЙ

ПЕРУКАР

У гурті малий Сашко
Говорив про брата:
— Буде він перукарем,
Так сказав наш тато.
Вчора сам він погнали
Нашу кішку Мурку
І у мамі від пальта
Комір з чорнобурки.

ДОМАШНЯ

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Вчився Клим в десятім класі,
Вдома турбувались,
Де дитину далі вчити, —
Радитись зібрались.
Батько мовив: — Підеш, сину,
в інститут дорснний.
Там мій дядько — допоможе...
Мати: — Йди в художній!
В ньому теж «своя рука» є —
Гюта з деканату...
Баба: — Краще вже в медичний —
Масмо там свата.
— Не хвилюйтесь, — каже Клим, —
Вузи зачекають!
Бо мене іще на рік
В школі залишають...

У МАЙСТЕРНІ ХУДОЖНИКА

— Любий, кудай працювати — на
тобі вже щільно підійшло!
Мал. С. КУНЬДИ.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові

БК 04347. Індекс 61107

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку аркуш

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 357.

Гриняк 54000

У НАС З'ЯВИВСЯ ФЕНОМЕН

«П'яте колесо» котилося — і раптом зупинилося. Та й ні з місця. Що вже ті стельмахи не робили, як не марудилися — навіть двигуна прилампічили, а воно як заговорене — ані руш!

Розсердився тоді старший стельмах П. Свистун та як лясне картузом об землю! Аж — дивиться — там лежить Щось. Він до нього, а воно лежить і не тікає.

— То хто ж ти?!
крутиш? — поцікавився вражений стельмах.

А Воно мовчить. Тільки схидно так посміхається.

— Врешті-решт, скажеш ти хоч слово? П. Свистун почав уже сердитися.

— Фе! — сказало Щось. Цей улюблений вислів славного нашого стельмаха В. Бовтиша усім добре знайомий. Але в даному випадку він мало що говорив.

— Оце й усе? — розчаровано протягнув П. Свистун.

— Но! — це прозвучало, як «ні!» тільки з великим іноземним акцентом, певне, Щось таки чимало поподорожувало по світу, перш ніж добулося до Кіровоградщини.

— То хто ж ти?!
— Меч! — сказало Щось.

Між нами кажучи, українською мовою це значить «чоловік».

— То що, хлопці, — першим оговтався В. Бовтиш, — може, візьмемо чоловіка до себе? А заодно заснуємо у «П'ятому колесі» клуб «Феномен». А головою оберемо славного...

— Феноменал! — підхопили всі стельмахи.

Отака незвичайна, прямо скажемо, історія стала з «П'ятим колесом». І ось її перший наслідок — сьогодні ми представляємо вам нашого «Феномена».

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Незвичайна історія

про те, як 10 липня цього року у події автобуса маршруту Смоленіно — Новоархангельськ заговоріла совість, але він не дав їй особливо розговоритись. Отож пасажирів із села Шляхового Новоархангельського району вже вкотре добиралася від автобусу до своїх домівок (відстань — півтора кілометри) лінки. А втім, у

ньому вже немає нічого незвичайного.

Документальна
історія

про те, як порт погуламав на центральній вулиці славного міста Новомірограда. А потім і другу — вже за містом, на трасі Новоміроград — Мала Виска.

Звичайна історія

про те, як злякався Кость Сміливий, прокинувшись у автобусі маршруту Кіровоград — Олександрія і побачивши біля себе контролера. Але потім він згадав, що їде не в міському транспорті і квиток, отже, у нього є.

СЛУЖБА СЕРВІСУ? БУДЬ ЛАСКА!

ЕКСПРЕС ПО-ЧЕРЕПАШОМУ

РЕПОРТАЖ-ОБІД З РЕСТОРАНУ «ВЕСНА»

Диктор: — Шановні слухачі! Ми ведемо наш репортаж з ресторану «Весна» обласного центру. Сьогоднішня наша розповідь про те, як славно можна пообідати у цьому прекрасному залі. Диво громадського харчування — експрес-обід! Швидко, зручно, вигідно!

А втім, вибачайте, годинник б'є вже 13-у годину. Зараз нам принесуть смачні страви, записані в меню. І тоді ми вас натурально переконаємо: щоб зберегти час, найкраще користуватися послугами цього ресторану. Чудова кухня, фірмові страви. Експрес-обід — це такі справді зручні, ш...

Однак, вибачайте, непомітно промаїнуло 20 хвилин. Двадцять хвилин приємного чекання, коли ми маємо можливість прогулятися по залу, по-

милуватися його сучасним інтер'єром, посміхнутися еміційним дивчатам-офіціанткам, які артистично, майже непомітно для ока, рухаються поміж столами...

13 годин 30 хвилин. Ми все ще прогулюємося по залу. Це нікому не заважає, бо відвідувачів зовсім небагато. Що ж, тим, хто не завітав сюди сьогодні, можна лише порадити: вибачайте, неспівчувати. Адже вони так і не звідують чудових фірмових наїдків, не зможуть наочно переконавшись в тому, що експрес-обід — це вигідно, зручно...

Вибачайте, вже 45 хвилин на чотирнадцяту, або без п'ятнадцяти хвилин чотирнадцять. Ми пасолоджуємося читанням меню. Чого тут тільки немає! Хіба що черепашого супу та рагу з

кальмара. Але й борщ український з м'ясом та гуляш з яловичини разом із зеленим салатом та черешневим компотом — теж прекрасно. З яким би задоволенням...

І ось до 14-ї години лишається всього п'ять хвилин...

Голос з глибокого залу: — Тепер я розумію, чому це називається експресом. Бо обслуговують повільно, а їсти треба швидко...

(Далі в магнітофонній навії чується якісь незрозумілі звуки. Можливо, то бурчить у диктора в животі? Через цей шум ледве можна розібрати: годинник б'є чотирнадцяту годину. Десь, наче на іншій планеті, риплять стільці, чути посипінні кроки. На цьому запис обривається...)

Записано з власної фонотеки П. СВИСТУНА.

ГУМОРИСТУ НА ЗАМІТКУ

СІДЛАЙТЕ ПЕГАСІВ!

Шановні браття-гумористи! Здоровенькі були! А чи не притупилися ще гострі пера! А чи не притомилися ваші слазні Пегаси! Чи є ще порох у пороховниціях! Якщо пера не притупилися, Пегаси не притомилися, порох є, то збирайтеся хутчіше туди, де кипить найжаркіша робота — на живих після, на токи й елеватори. Де іде битва за хліб першого року одинадцяті п'ятирічки.

А ми тим часом рихтуватимемо «П'яте колесо». Прідемося разом по бракоробах, посміємося з ледарів. Не забудьмо і добре слово сказати про славних трударів, які працюють так, що аж весело стає.

Чекаємо ваших розповідей, репортажів, повідомлень, жартів — віршованих і прозових, чекасмо ваших мажоніків і фотознімків, о лицарі гумору і сатири! ЖИВНИЙ ПОСТ «ПК».

МІЖ ІНШИМ

Юрій РИБНИКОВ

КИЦЯ

З ДИПЛОМОМ

Так походжа гопоровито,
Своїм лишається хвостом...
Навіщо їй мшій лонти,
Якщо у неї є диплом?

ТАЛАНТ

— Дар великий у синочка, —
Милувалась мати-хвочка. —
Вміє — спритність он яка! —
Проквітнути черв'яка.

СЛОВНИК-

ЖАРТІВНИК

Запорожець — виставлений за двері чоловік.
Стоматолог — дуже лайлива людина.
Телеесен — черга за телевізорами.
Валуп — лісоруб.
Ідімет — дівчинка.

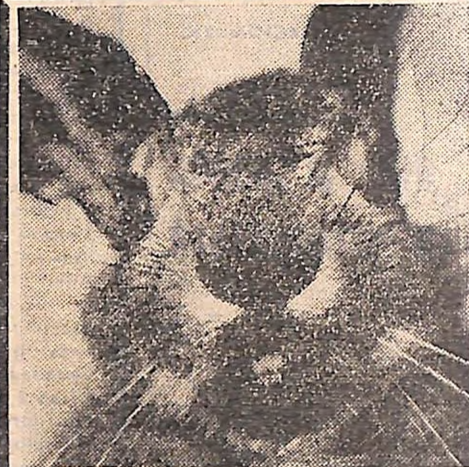
А. КУМАНСЬКИЙ.

КЛУБ ЕМАНСИПАЦІЇ

Борис МИРОШЕНКО

ПРО СМАК

В перший день після весілля
Гриць до жінки мовив так:
— Що ми їстимемо, мила?
В тебе, мабуть, гарний смак!
Чим порадуєш мене ти?
Що ти любиш? Пірижки?
Чи яєнню, чи котлети?
Чи бульйон, чи галушки?
— Я на все, мій милий, згодна,
Не пугаюсь жодних страв,
Буду їсти що завгодно —
Тільки б ти приготував!

Нічого дивного немає в тім, що під час своїх «вічних» мандрів «П'яте колесо» зустріло на суцільних польових доріг ось такого красеня-зайця.

— Познайомимо його з нашим зацікавленим читачем, — сказав, фотографуючи зайця, один із стельмахів «ПК» — В. Клячкін.

— А що є спільного між зайцем і «П'ятим колесом»? — схидно заперечив П. Свистун.

А Й СПРАВДІ: ЩО?
Адміністрація «ПК» ставить на стіл приз і, маючи категоричний намір вручити його авторові найдотепнішої відповіді, чекає послани не «від зайця», а «для зайця» (так і напишіть на конверті).

Редактор В. СТУПАК.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.